

Forfatter: Bording, Anders

Titel: ACH Skat, Ach ædle Landsens Skat

Citation: Bording, Anders: "ACH Skat, Ach ædle Landsens Skat", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 148. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid92692.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

63.
Norgis
Universal Condolentz oc Medlidenheds
Klage-Trøst/
J hans Magnificentzis
Erlig oc Velb:
Jens Bielcke til
Østeraad/ Norgis Rjgis Cancellers/ oc
Kongl. Maytt: Befalnings Mand
offver Nunne-Closter oc Oensøe Lehn
Hans store Hierte-Sorrig/
Offver
Hans Høyædle oc Elskelige Husfrues/
ja halffve Hiertis
Erlig oc Velb: Fruis/
Fru Sophiæ Brockenhusis
dødelige oc sørgelige/ dog megit Christelige oc
salige Hedenrøckelse til
de Offverhimmelske
Bolige; Den 6. Martii, Anno 1656.
A.B.C.

ACH Skat/
Ach ædle Landsens Skat
Vil hand plat
Den Sorg ey offvergifffve/
Men os nu saa brat
Slet sig gode Nat?
Vil hand endelig
Slet til døde sørg sig?
149 For hand sin Trøst/
Oc Øyens Løst/
Ved Dødsens strenge Bud saa haffver møst.

Der hand
Dog vel veed/ at hans Huus
Er det Lius/
Ja gylden Soel/ huis Varme/
Dette arme Land
Nest Gud best trøste kand;
Ja huor de oc mest/

Mod all Lyckens Storm oc Blæst/
J Haabet stil
Sig holde til/
Saa lenge HERren det opholde vil.

Men skal
den nu saa mørcke Sky/
Med slig kny/
Os saa i vore Dage/
Slet betage all
Den Trøst/ som uden tall/
Denne Soel saa bliid/
Os har undt til denne tiid/
Maa Landet fort
Med lit oc stort/
Snart bliffve til een vust oc vildsom Ort.

Vdryd
dess snart aff Hierte-Rod
Dette Moed/
Som hver Mands Hierte klemmer/
Oc ey qvemmer Dyd;
O ædle Landsens Fryd;
Der imod med Priis/
Een ret Bielcke jer beviis/
Der uden brast
All Lyckens Last
Vdstaar ret som een Bielcke trøst oc fast.

150

Fordi
hvor stor end Sorgen er/
Ja hvor kier
Vi dennem hafft oc haffver/
Vi begraffver; J
Dog maa bekiende frj/
At hun mest besvær
Dem/ hvis Siæl Jordsindet er/
Men Himmel Sæd
Er allen Stæd/
Langt offver Lyckens Affvind oc Fortræd.

Ach n[a]r
Vil J derfor affstaa/
lenger saa/
Med Sorrhg os at trette?
Himmels rette Faar
Til Himmelen kon traar;
Hvor jers halffve Siæl/
Sig befinder nu saa vel;
Ja hvor oc een hver/
Der Gud hâr kier/
Jgien skal see hvem de har saffnet her.

Thi ver
Os end som altid goed/
Oc raad boed
Paa denne Hiertens Klage
Væ oc Plage/ huer
god Christen i sig bær;
Ja jer selff kun spar/
Oc til Landsens Trøst forvar/
Men lad kun stil
Os som vi vil/
Begræde denne Dyd/ men Dyd er til.

Oc om
ey nogen Verdsens Mand
Nocksom kand
Med Graad sine Øyen væde/
Ja slet græde dum/
For slig een Rosens blum;
Da skal hvert it Træ
Skoffven bær/ med Suck oc Væ
Sig bøye ved/
Oc seigne ned/
Den Dag paa hvilcken den Forliis er skeed.

Ja oc
du viidberømte Sarp/
Streng oc skarp/
Som Aarlig vel tillauffer/
Mangen mauffver nock/
Oc sandriig Bunckestock;
Lad see oc at du
Den Dag kommer vel ihu;
Saa du hvert Aar/
Med mangel Taar/
Den Dag/ begynder dette Ljgis Baar.

Oc naar
da nogen dig adspør/
Hvad du gjør?
Oc hvi mod Aarsens tide
Du saa stride gaar/
Frem for i forige Aar?
Ja hvi du saa vreed
Oc heel hefftig tar affstæd/
Med saadan Bruus/
Oc Himmel-Suus;
Da sig: Ach det er for min Brockenhuus.